

den; og at Forbrydelsen er udvidet, kan jeg i og for sig heller ikke have Noget imod, da tværtimod mit Forſlag oprindelig gif videre end det, ſom blev vedtaget ved 3die Behandling. Det er en Sag, hvorpaa jeg lægger ſtor Vægt. Jeg troer ikke, at man i det almindelige Liv ſeer paa denne Sag med tilſtrækkelig ſtrange Dine. Jeg betragter det at bryde Seglet paa en anden Mands Brev ſom en Krænkeſe af Huusfreden; thi paa ſamme Maade ſom man betragter et danſt Skib, ſelv naar det er paa Atlanterhavet, ſom danſt Territorium, ſaaledes betragter jeg et Brev med min Adreſſe, ſom er forſeglet, ſom hørende til mit Huus, og den, ſom ulovlig bryder dette Brev, han krænker min Huusfred; men jeg troer ikke, at denne Betragtning tilſtrækkelig har gjennemtrængt alle vort Samfund's Medlemmer, og derfor mener jeg, at det er af ſtor Vigtighed, at Loven hæveder Anſvar i ſaa Henſeende. De øvrige Forandringer, der ere foregaaede i Landſtinget, betragter jeg ſom Forbringere, naturligtviis med Undtagelſe af § 159, ſom jeg tidligere har udtalt mig om, og jeg kan i fuldeſte Maade ſlutte mig til dem, der tilraade at vedtage det Forſlag, der er ſtillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ſte Valgkreds (Nyholm). Jeg troer, at naar Loven kommer tilbage til Landſtinget med en eneſte Forandring, viſe vi al den Reſignation, der kan forlanges, og jeg troer ikke, at vi paa nogenſomhelſt Maade derved udsætte Lovens Skæbne for Fare. Hvad Sagens Realitet angaaer, maa jeg faſtholde, at jeg frygter for de Ulemper, ſom den Affattelſe, Loven har ſaaet i Landſtinget, vil medføre. Jeg frygter for det Førſte det, ſom jeg tidligere har fremhævet, at der vil gøres Forſkjel efter Stænder, at man vil gaae haardt tilværks mod den ſimple Mand og mindre haardt mod den fornemme, og dernæſt frygter jeg for Chicane. Det er ganſke viſt, at en fornuſtig og human Dvighedsperſon vil tage de rette Henſyn, men der aabnes dog herved en farlig Vej for Chicane. Under Forhold, hvor Partierne ſtaaer ſkarpt mod hinanden, og hvor der i det Hele taget ellers kan være ond Villie mod en Mand, kan der blive fremdraget Ting, ſom ellers aldrig vilde blive fremdragne, og en ſaadan Mulighed bør

vi ikke underſtøtte. Jeg maa derfor beſteemt tilraade de ærede Medlemmer at ſtemme for det Forſlag, der er ſtillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ſte Valgkreds.

Termanſen: Ligeſom den ſidſte ærede Taler ſkal jeg udtale, at jeg agter at ſtemme for det Forſlag, ſom er ſtillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ſte Valgkreds. Det forekommer mig, at det i og for sig er ſandt og rigtigt og er blevet vel begrundet ſaa vel af den ærede Rigsdagsmand ſelv ſom af andre ærede Talere, og jeg ſkal ikke længere opholde mig herved, men kun udtale mit Ønſke om, at det maa blive vedtaget, ſaa velſom det ſhaab, jeg nærer om, at dets Vedtagelſe ikke paa et andet Sted vil berede Loven Vanſkeligheder, og at det ikke vil forſinke eller forhindre Sagens Fremme. Inden vi gaae til den ſidſte Afſtemning, ſom — det er mit ſhaab — ſkal ende Forhandlingerne, Overveielſerne og Beſlutningerne i denne Forſamling om dette Lovforſlag, ſom vi forvente i den nærmefte Fremtid ſkal ſaae den Bekræftelſe, ſom ophøier det til Lov og gjør det til Regel og Rettesnor for en meget vigtig og betydningsfuld Side af Retsforholdene i vort Samfund, føler jeg mig drevet til at udtale et Par Ord om Forſlaget i det Hele. Jeg har med fuld Deeltagelſe og al den Opmærksomhed, ſom har ſtaaet i min Magt, og med den Alvor, ſom Sagens Vigtighed krævede, fulgt den omfangsrige, alvorlige og ſagthindige Behandling, ſom Sagen har været undergiden her, og det er mig en Trang at udtale den Tilfredſtillelſe og Glæde, ſom diſſe Forhandlinger ſaa velſom de ved Samme ſtedfundne Afſtemninger have bragt mig. Jeg ſtjønner ſaa meget mere paa en ſaadan Tilfredſtillelſe og Glæde i en Tid ſom denne, hvis Piinagtighed, ſaa at ſige, træder os imøde ved hvert Skridt, og ſom vi heller ikke have kunnet undgaae at føle dybt her i denne Forſamling ved ſaamangen Leilighed. Det er mig en Glæde at erkjende, ligeſom jeg er viſ paa, at baade Samtid og Eſtertid vilde være enige om at erkjende, det umiſtkjendelige og hæderlige Vidneſbyrd, ſom det oprindelige Forſlag bærer om de Mænds Tænking, Flid og Kundſkaber, ſom have givet det ſin første Skik-